

Kā rakstāma recenzija par filmu?

1. Izpēti portālā irc.lv sniegtās atbildes uz jautājumu: “Kā rakstīt recenziju par filmu?”

Kura no atbildēm tev noderētu? Kāpēc?

Jautājums: kā rakstīt recenziju par filmu?

Atbildes:

- **aldisk**

...pa burtiņam, pa vārdiņam...un tad jau veseliem teikumiem...

- **bucinja1**

Paskaties internetā...

- **grauzdins**

Klikšķini šeit un uzzināsi

- **weronika800**

nemācēšu teikt, pašpiko google

- **SeedBox**

Apraksti kā anotāciju!

2. Izpēti atbildi uz līdzīgu jautājumu! Arī šī atbilde sniegta portālā irc.lv.

Cik noderīga ir šī atbilde, lai uzrakstītu recenziju par filmu?

Līdzīgie jautājumi

Jautājums: **Kā iesākt rakstīt recenziju?**

Paraugs Kā rakstīt recenziju?

Lūk, neliels paraugs tam, kā rakstīt recenziju.

Lūgums, veicot ierakstu, rakstīt pēc šī parauga:

Kas ir recenzija?

Recenzija ir rakstveida vērtējums par kādu literāru darbu, teātra izrādi, filmu, raidījumu vai izstādi.

Mērķis?

Recenzijas mērķis ir izteikt vērtējumu par redzēto / piedzīvoto un pamatot to ar saviem spriedumiem.

Kas ir recenzijas saturā?

Norādes par:

- autoru;
- nosaukumu;
- žanru (drāma, komēdija);
- darba tēmu (par ko?);
- darba vietu (izrādē);
- laiku (gadsimts).

Jāatklāj īss sižets, tas jāanalizē un jāvērtē. Jāvērtē autora stils.

Valodas saturs?

Jāraksta pārsprieduma formā – jāizsaka vērtējoša attieksme.

Spriedumiem un secinājumiem jābūt pamatotiem. Tāpēc izmanto pamatojuma palīgteikumus. Tos ievada saiklis “jo”.

Jāizmanto vērtējamam darbam atbilstoša terminoloģija.

Jāievēro ortogrāfijas un interpunkcijas likumi.

3. Cik lietderīgi ir uzdot šāda veida jautājumus interneta vietnēs? Atbildi uz šo jautājumu!

4. Kur tavi klasesbiedri varētu meklēt informāciju par recenziju rakstīšanu?

Ko taviem klasesbiedriem vajadzētu darīt, lai uzrakstītu recenziju?

Iesaki saviem klasesbiedriem!

Kas tev jādara, lai tu varētu sniegt šādus ieteikumus?

5. Izlasi Ulda Landmaņa recenziju par filmu “Dvēseļu putenis” interneta žurnālā “Kas Jauns”!

Par ģimeni, par brīvību, par dzimteni.

Filmas “Dvēseļu putenis” recenzija

8. novembrī – tieši 100 gadus pēc Latvijas brīvības cīņām – pēc piecu gadu veidošanas uz kino ekrāniem visā Latvijā nonāca ilgi gaidītā vērienīgā vēsturiskā kara drāma “Dvēseļu putenis”.

Pēc strēlnieka Aleksandra Grīna romāna motīviem uzņemta filma pārsteidz:

- ar vērienīgumu;
- ar interesantu sižetu;
- ar izcili piemeklētu mūziku. Mūziku filmai rakstījusi “Emmy” balvai nominētā latviešu izcelsmes ASV komponiste Lolita Ritmane.

Saviļņojošais stāsts ļauj skatītājam pieaugt kopā ar sešpadsmitgadīgo Artūru un jaundibināto Latvijas valsti. Skatītājs dzīvi ierakumos vēro zēna acīm. Artūrs kopā ar filmas skatītāju pašizliedzīgi stājas pretī ienaidniekam, meklē īstu mīlestību un mācās novērtēt brīvības cenu.

Emociju netrūkst

Uzspiest uz pareizajām podziņām filmas režisors Dzintars Dreiberģs māc. Dzintars Dreiberģs filmā parāda pirmo mīlu, tuvinieku zaudējumu, pirmās kara šausmas, brāļu tuvību un biedru draudzību. No ekrāna negribas novērsties ne mirkli, jo viss ir sabalansēts. Tikpat sabalansētās devās uz ekrāna redzami filmas galvenie varoņi. Neviena nav ne par maz, ne par daudz. Turklāt spilgtu lomu netrūkst. Galveno varoni pārliecinoši atveido jaunais Oto Brantevics. Spoži ir Raimonds Celms, Gatis Gāga, Jēkabs Reinis, Vilis Daudziņš un Mārtiņš Vilsons. Pēc filmas pat nepameta sajūta, ka “galvenāks” varonis te bija Raimonda Celma atveidotais tēls. Aktiera Raimonda Celma aizrautība, harizma un pārliecība par sevi, šķiet, plūda pāri ekrāna malām. Kur izpausties bija arī kino veterānam Vilsonam. Vilsona tēlotājam Vanagu tēvam vienam pašam varētu veltīt veselu filmu. Dažās ainās Vilsons nedaudz atgādina brašo kareivi Rembo. Tās ir ainas, kad Vanagu tēvs atriebjas vāciešiem.

Spēcīgi un pārliecinoši

Patriotisms, dzimtenes mīlestība, draudzība un stiprais biedra plecs jūtams visā filmā. Tas ļauj saprast jauniešus pirms simt gadiem. Jaunieši metās pie šautenēm un durkļiem, lai cīnītos pret svešiniekiem savā zemē. Filmā sekojam līdz galvenā varoņa pieaugšanai. Sākumā viņš ir puika, kas līksmiicina pirmo īsto šauteni. Tad galvenais varonis mokās murgos pēc pirmās īstās kaujas un biedru nāves acu priekšā. Filmas beigās galvenais tēls jau ir cīņās rūdīts vīrs. Viņam nākas pavisam mazus puikas vest cīņā par savas valsts brīvību.

Filmā nevar iztikt bez jautājuma sev: “Ko darītu es, ja, nedod Dievs, būtu šāda situācija?”

Pēc filmas titros redzamas īstas 100 gadu vecas fotogrāfijas. Tad gribas pateikties Dievam un liktenim, ka nekas tāds nav bijis jāpiedzīvo. Un noliekt galvu kritušo priekšā un pateikt paldies par viņu varonību un uzupurēšanos.

Filmēšanas laikā īpaša uzmanība tika pievērsta katrai sīkākajai detaļai. Tā filmas veidotāji panāca atbilstību tam laikam. Šovmenim un aktierim Renāram Zeltiņam šajā filmā, piemēram, nācās aizklāt tetovējumus. Un grima meistari strādājuši 5 stundas no vietas. Tāpat arī filmas galvenās lomas atveidotājam jaunajam aktierim Oto Brantevicam nācās pavadīt daudz laika grimētavā, lai tiktu pie “kaujā iegūtās rētas” uz kakla. Rētas izgatavoja no silikona atbilstoši dažādām dzīšanas stadijām. Aptuveni 40 reižu grimētāji līmēja rētas no jauna. Oto Brantevicu izvēlējās no vairāk nekā 1000 puisiem. Oto Brantevicam šī bija pirmā nopietnā filmēšanās pieredze.

Niansēm filmā pievērsta liela uzmanība. Un vērienīgi uzņemti masu skati. Masu skatos iesaistījās rekordliels skaits brīvprātīgo visā Latvijas kino vēsturē. Kaujas ainas, pulcēšanās karā iesaukšanas vietās tiešām rada sajūtu par atgriešanos 100 gadu vecā pagātnē. Masu skatos piedalījušies pavisam 2000 dalībnieku...

Ārzemniekam neparādīsi

Vienīgo filmas mīnusu par plusu nav iespējams pārvērst. Nav bijusi jēga pat mēģināt izdarīt to. Ārzemju skatītājam “Dvēseļu puteni” īsti neparādīsi. Katrai tautai tomēr ir savas kara laika šausmas un sava individuālā sāpe. Ir vajadzīgas kaut mazas Latvijas vēstures zināšanas. Citādi nevar saprast, kāpēc puisi te karo vāciešu, te atkal krievu pusē. Un kāpēc svarīgas ir tieši šīs vietas un pilsētas. Bet liels bonuss ir tas, ka filmu var baudīt, pat neizlasot Grīna “Dvēseļu puteni”. Un, protams, vēstures skolotājiem savi audzēkņi ir jāved skatīties šo filmu. Ne viens vien pēc tam ar interesi meklēs grāmatās vai internetā notikušo pirms 100 gadiem. Un arī par to filmas veidotāji ir parūpējušies, jo mājaslapā www.dveseluputenis.lv ir fotoliecības, video atmiņu stāsti un cita noderīga informācija.

6. Vērtē šo recenziju atbilstoši 2. uzdevuma norādījumiem par recenziju!

7. Uzraksti savu vērtējumu kā nelielu recenziju par recenziju!